

Naturinventering av ett detaljplaneområde vid Frillmossen i Nykarleby

Mattias Kanckos
Augusti 2023

Naturstigen 12
68810 Ytteresse
Finland

Tel: 050-5939536
naturforetagare@gmail.com

Innehållsförteckning

1. Inledning	2
2. Material och metoder	2
3. Allmän beskrivning av området	3
4. Växtlighet	4
5. Fågelfaunan	10
6. Flygekorre	12
7. Fladdermöss	13
8. Åkergroda	13
9. Utter	14
10. Övrig Fauna	14
11. Rekommendationer för planeringen	15
12. Litteratur	16

1. Inledning

Nykarleby stad har inlett processen med att uppgöra en ny och utvidgad detaljplan för delar av pälsfarmsområdet kring Frillmossen i Nykarleby. En detaljplan bör grunda sig på tillräckliga undersökningar och utredningar. Till dessa undersökningar hör alltid en naturinventering av flora och fauna inom planeområdet. Målsättningen med naturinventeringen är att ge tillräckligt god kännedom om områdets naturvärden för att kunna bedöma detaljplanens inverkan på den biologiska mångfalden.

2. Material och metoder

En naturinventering kan omfatta många olika artgrupper som kräver olika typer av inventeringsmetodik. Denna naturinventering i Nykarleby omfattar en inventering av växter och naturtyper, inventering av häckande fåglar samt en inventering av flygekorre och fladdermöss. Målsättningen med inventeringen var också att allmänt beskriva naturen i området, att eventuellt hitta utrotningshotade eller skyddsvärda naturtyper enligt naturskydds-, vatten- eller skogslagen. Förutom de enligt lag skyddade naturtyperna noterades även lokalt sällsynta naturtyper som kan vara viktiga för den biologiska mångfalden eller som kan tänkas utgöra livsmiljö för hotade och skyddade arter. Växt- och naturtypsinventeringen gjordes den 19.6 2023. Inventering av häckande fåglar gjordes tre gånger under den optimala inventeringstidpunkten för fåglar (19.5, 3.6 och 19.6 2023). Fågelinventeringen gjordes under den tidiga morgonen (kl. 4.00-10.00) då fåglarna sjunger som aktivast. Fåglarnas revir ritades in på kartor och jämfördes mellan de olika tillfällena. På så sätt fick man en uppfattning om det verkliga antalet häckande par.

Denna naturinventering omfattar också en inventering av flygekorre. I lämpliga miljöer inventerades flygekorre genom att söka efter den arttypiska spillningen under träd. I praktiken är det främst under stora granar och aspar som man hittar spillningen och dessa träd kontrollerades speciellt noggrant. Inventeringen av flygekorre gjordes under optimal inventeringstid den 2.5 2023.

Inventeringen av fladdermössen följer de rekommendationer som uppgjorts av chiropterologiska föreningen i Finland. Fladdermössen inventerades nattetid med hjälp av strålkastare och en ultraljudsdetektor av märket (Pettersson Ultrasound Detector D240X). Fladdermössens läten bandades vid behov med en digital bandspelare. Arterna artbestäms antingen i fält eller efteråt genom att analysera ljudupptagningar med ljudanalysprogrammen BatSound©. I mån av möjlighet gjordes även synobservationer av fladdermössen eftersom flygmönster och jaktbeteende är i vissa fall viktiga för artbestämningen. Inventeringen av fladdermössen gjordes sammanlagt under två nätter i juni respektive juli. Inventeringen av fladdermössen gjordes den 26-27.6 och 19-20.7 2023. Inventeringen inleddes ca en halvtimme efter solnedgången och pågick ett par timmar under natten. Inventeringen gjordes endast under de kvällar då väderleken var tjänlig eller då vinden var svag och temperaturen över + 10 C. Ihållande regn, kyla och hård vind minskar nämligen märkbart fladdermössens aktivitet och rörelse och försvårar också arbetet för inventeraren. Inventeringen av fladdermössen gjordes till fots och hela området inventerades. Spår och direkta observationer av däggdjur noterades givetvis också och finns omnämnda i texten. Denna naturinventering har gjorts av FM biolog Mattias Kanckos från essnature.

3. Allmän beskrivning av området

Det inventerade området ligger centralt och strax nordost om Nykarleby centrum och endast 1 km från torget i Nykarleby. Området är totalt ca 43 hektar stort, men av detta består ca 23 hektar av gamla pälsfarmsområden. Största delen av pälsfarmerna är avvecklade, inom området finns endast en mindre aktiv pälsfarm med djur kvar. I väster finns ett mycket stort farmområde där skugghusen monterades helt ner under våren och sommaren 2023. På övriga ställen finns det ännu kvar skugghus, pälsningshus och diverse utrustning för pälsfarmning. Pälsfarmsområdet byggdes upp under 1970- och 1980-talet och före det var en stor del av området åker- eller ängsmark. I de kvarvarande skogsfragmenten mellan farmerna syns detta genom att där nu växer en äldre lövblandskog och ställvis finns stengärdsgårdar. Växtligheten på det gamla farmområdet är förstörd mycket frodig på grund av den gödande effekten som farmerna har haft i årtionden. Det forna pälsfarmsområdet kan liknas vid ett industriområde där naturen förstörd är helt förändrad och exploaterad. Området saknar förstörd också följaktligen till stora delar naturvärden. Inom området finns i norr också en ca 3 hektar stor åkermark som ännu brukas aktivt. Intill Kovjokivägen i söder finns också en ca 17 hektar stor skogsbacke där det växer en äldre barrblandskog och i det sydvästra hörnet finns ett litet område med äldre blandskog där flygekorre påträffas. Inom det inventerade området förekommer inga vattendrag eller myrar.

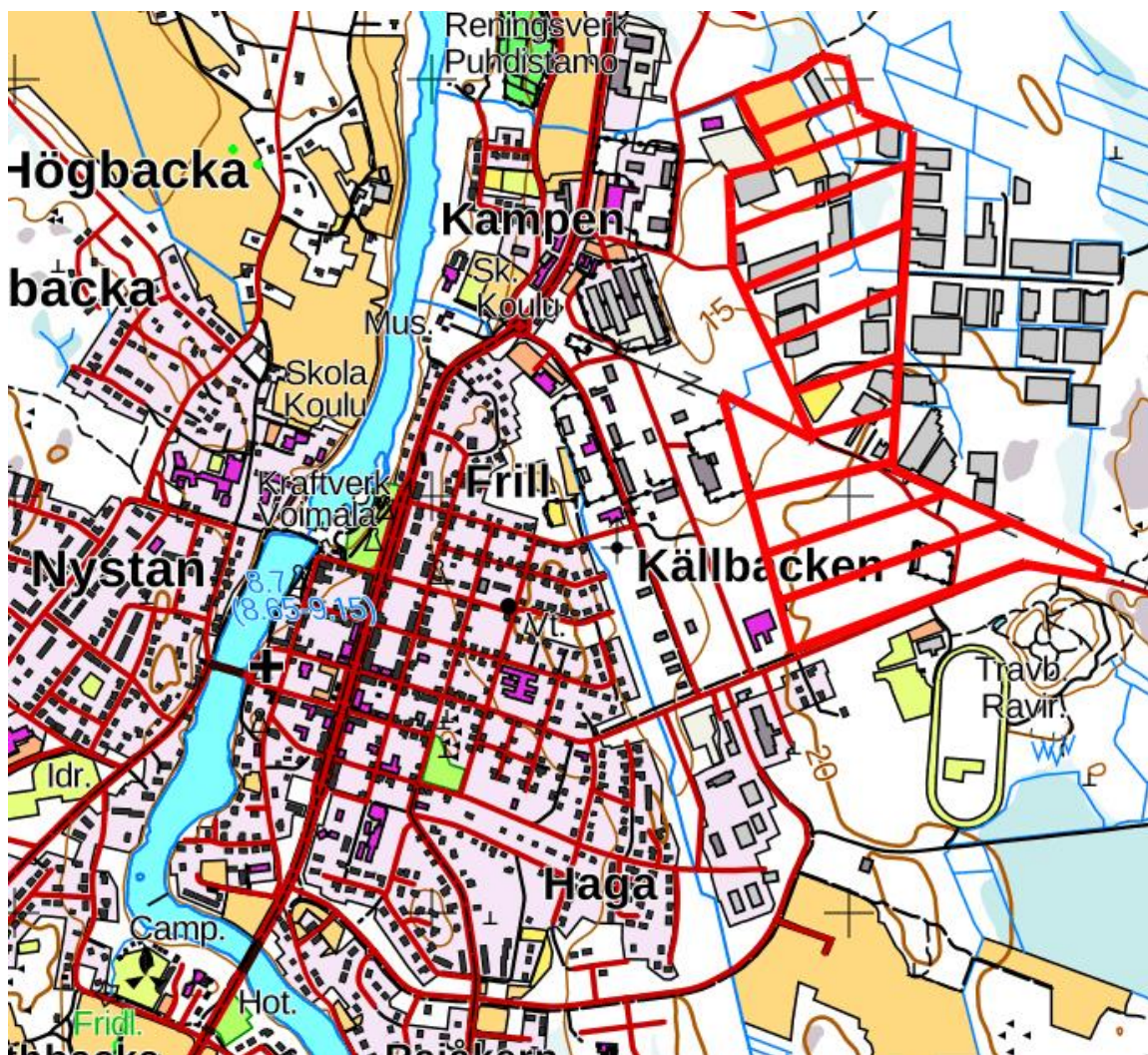

Bild 1. Översiktskarta över inventeringsområdets läge i Nykarleby.

4. Växtlighet

Växtligheten och naturtyperna inom det inventerade området redovisas i olika figurer som har något så när enhetlig växtlighet. Figurernas nummer avser numreringen på kartan i bild 2. I denna inventering är figurernas antal 9 stycken.

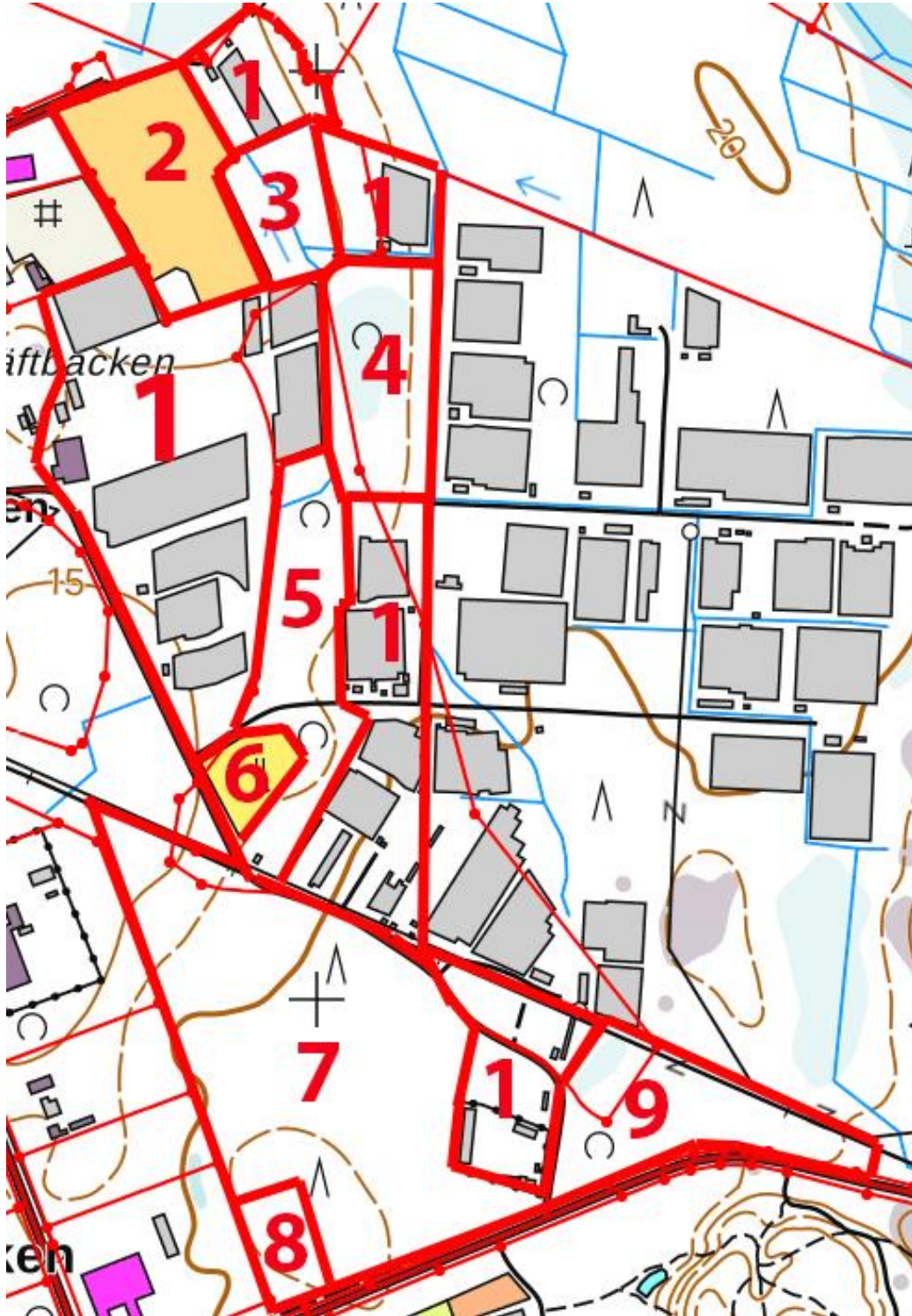

Bild 2. Det inventerade området med de olika växtlighetsfigurerna inritade.

Figur 1. Gamla farmområden. På det stora ingärdade farmområdet i väster monterades skugghusen ner i sin helhet under inventerings säsongen. Däremot finns skugghusen och övriga byggnader kvar på de två farmområdena längst i norr. En mindre farm längs Gräftbackavägen är ännu aktiv och där fanns rävar i skugghusen ännu år 2023. På farmområdet längst i söder finns även en del byggnader kvar och i ett av husen fanns kalkoner under sommaren 2023. Farmområdena är utan träd- och buskskikt men i det mycket frodiga fältskiktet påträffas bl.a. brännässlor (*Urtica dioica*), ängskavle (*Alopecurus pratensis*), duntrave (*Epilobium angustifolium*), jättebalsamin (*Impatiens glandulifera*), hallon (*Rubus idaeus*), gatkamomill (*Matricaria discoidea*) och svinmålla (*Chenopodium album*). I den lundartade växtligheten på farmområdena påträffades också en massförekomst av fläcklundsnäcka (*Arianta arbustorum*). Snäckan (snigeln), som kan bli en svår skadegörare i trädgårdar, är rätt sällsynt på dessa breddgrader och förekommer enbart i trädgårdar och i de allra frodigaste områdena.

Bild 3. En stor del av det inventerade området (figur 1) består av ett gammalt farmområde som är i olika stadier av avveckling och nedmontering.

Figur 2. En ca 3 hektar stor åkermark som ännu år 2023 brukades aktivt.

Figur 3. Övergiven och naturligt igenväxande före detta åker- eller ängsmark. I området växer mestadels en ca 30-årig björkskog. Ställvis är figuren ännu rätt öppen och utan trädsikt, speciellt närmare åkern i väster. I trädsiktet dominerar glasbjörk (*Betula pubescens*) och asp (*Populus tremula*). Som ett underskikt och i busksiktet växer rönn (*Sorbus aucuparia*). I fältsiktet dominerar hallon (*Rubus idaeus*), ekorrbar (*Maianthemum bifolium*), skogsstjärna (*Trientalis europaea*), harsyra (*Oxalis acetosella*), rödblåra (*Silene dioica*), skogsbräken (*Dryopteris carthusiana*), hundfloka (*Anthriscus sylvestris*) och skogskovall (*Melampyrum sylvaticum*). Figuren är också försumpad och utdikad

Figur 4. Ca 60-årig björkskog. I trädsiktet dominerar glasbjörk (*Betula pubescens*). I trädsiktet förekommer också vårtbjörk (*Betula pendula*), enstaka grövre aspar (*Populus tremula*) och som ett underskikt enstaka granar (*Picea abies*). Som ett underskikt och i busksiktet växer också rikligt med rönn (*Sorbus aucuparia*). I fältsiktet dominerar ekorrbar (*Maianthemum bifolium*), skogsstjärna (*Trientalis europaea*), harsyra (*Oxalis acetosella*), rödblåra (*Silene dioica*), skogsbräken (*Dryopteris carthusiana*) och skogsfräken (*Equisetum sylvaticum*). Längst i öster intill Gräftbackavägen finns ett mera öppet område där man bl.a. dumpat jordmassor. Ställvis är detta område utan trädsikt men med låga videbuskar (*Salix* spp.). Intill vägen finns även små områden med mycket unga lövblandskogar. I detta område förekommer också rikligt med hägg (*Prunus padus*) och druvfläder (*Sambucus racemosa*). I fältsiktet växer här typisk ruderatväxtlighet med bl.a. brännässla (*Urtica dioica*), ängskavle (*Alopecurus pratensis*), hundfloka (*Anthriscus sylvestris*), gråbo (*Artemisia vulgaris*), duntrave (*Epilobium angustifolium*) och hallon (*Rubus idaeus*)

Bild 4. Figur 4 utgörs av en ca 60-årig björkdominerad blandskog.

Figur 5. Flerårig och mångskiktad, tät och rätt gammal ca 60-årig björkdominerad lövblandskog på lundartad skogsmark. Figuren utgörs delvis av äldre övergivna och igenväxta åker- och ängsmarker. I figuren finns på flera ställen stengärdsgårdar. I trädskiktet förekommer förutom björk (*Betula* spp.) även gran (*Picea abies*), tall (*Pinus sylvestris*) och en del grova aspar (*Populus tremula*), gråal (*Alnus incana*) och sälgar (*Salix caprea*). Som ett mycket tätt underskikt och i buskskiktet förekommer rikligt med hägg (*Prunus padus*), vide (*Salix* spp.) och rönn (*Sorbus aucuparia*) samt druvfläder (*Sambucus racemosa*). Häggarna i området var under sommaren 2023 mycket hårt angripna av häggspinnmal (*Yponomeuta evonymella*) som gav träden ett mycket spektakulärt utseende. I det mycket frodiga fältskiktet växer ställvis en midjehög växlighet med bl.a. rödblåra (*Silene dioica*), jättebalsamin (*Impatiens glandulifera*), skogsbräken (*Dryopteris carthusiana*), brännässla (*Urtica dioica*), älggräs (*Filipendula ulmaria*), hallon (*Rubus idaeus*), duntrave (*Epilobium angustifolium*), hundfloka (*Anthriscus sylvestris*) och vänderot (*Valeriana sambucifolia*). I fältskiktet längre norrut finns mera harsyra (*Oxalis acetosella*), ekorrbar (*Maianthemum bifolium*), skogsstjärna (*Trientalis europaea*) och ekbräken (*Gymnocarpium dryopteris*). Figuren är mycket kulturpåverkad samt delvis också försumpad och utdikad. I figuren finns även rätt rikligt med döda träd och vindfällan.

Bild 5. Figur 5 utgörs av en varierande lundartad och försumpad lövskog som delvis växer på gammal åkermark.

Figur 6. Öppet område utan busk- och trädskikt som använts som snöavstjälpningsplats. Området är rätt så nedskräpat med allt bråte som legat i snön och smält fram under våren. I fältskiktet förekommer typisk ruderatväxtlighet såsom; gåsört (*Potentilla anserina*), hundfloka (*Anthriscus sylvestris*), åkerfräken (*Equisetum arvense*), vänderot (*Valeriana sambucifolia*) och tyvärr också den invasiva arten jättebalsamin (*Impatiens glandulifera*). Området omges mot vägen i väster och norr av en smal bård med ung lövblandskog.

Figur 7. Närmare 80-årig talldominerad barrblandskog. I nordväst domineras trädskiktet av gran (*Picea abies*) och i nordvästra hörnet av figuren finns även ett större inslag av grövre lövträd. I största delen av figuren är dock tallen (*Pinus sylvestris*) totalt dominerande och andelen lövträd mycket liten. Över stora områden finns dock ett ganska rikligt underskikt av glasbjörk (*Betula pubescens*) och rönn (*Sorbus aucuparia*). I buskskiktet förekommer sparsamt med gran (*Picea abies*) och rönn (*Sorbus aucuparia*). I fältskiktet dominerar ekorrhör (*Maianthemum bifolium*), blåbär (*Vaccinium myrtillus*), skogsstjärna (*Trientalis europaea*), skogsbräken (*Dryopteris carthusiana*), lingon (*Vaccinium vitis-idaea*) och harsyra (*Oxalis acetosella*). I skogens syns skador på stammarna från det närliggande farmområdet. Skogstypen är frisk moskog (MT).

Bild 6. Äldre barrblandskog med rikligt underskikt av lövsly i figur 7.

Figur 8. Ca 25-årig blandskog. Skogen är planterad med tall (*Pinus sylvestris*), men i trädskiktet växer mera asp (*Populus tremula*) och glasbjörk (*Betula pubescens*). I trädskiktet finns även enstaka granar (*Picea abies*). I buskskiktet växer lite glasbjörk (*Betula pubescens*), en (*Juniperus communis*) och lite gran (*Picea abies*). I fältskiktet dominerar blåbär (*Vaccinium myrtillus*), lingon (*Vaccinium vitis-idaea*), vårfryle (*Luzula pilosa*), ängskovall (*Melampyrum pratense*) och ekorrbär (*Maianthemum bifolium*). Skogstypen är frisk moskog (MT). Längst uppefter Kovjokivägen i söder finns en gammal, mycket nedskräpad kulturmark som eventuellt varit någon gammal bosättning, industri eller avstjälpningsplats. I området finns väldigt mycket skräp både på ytan och nedgrävt i marken. I figuren finns även stengärdsgårdar samt eventuellt gamla husgrunder. I detta lilla område växer en mycket gammal lövblandskog med bl.a. grova aspar (*Populus tremula*) och häggar (*Prunus padus*). Fältskiktet är här lundartat med bl.a. harsyra (*Oxalis acetosella*), brännässla (*Urtica dioica*), rödblåra (*Silene dioica*) och ormbär (*Paris quadrifolia*).

Bild 7. I områdets södra del finns en liten figur (figur 8) där marken är väldigt nedskräpad och där det växer en varierande äldre lövblandskog.

Figur 9. Ca 60-årig lundartad granskog (OMT). Figuren är ganska oenhetlig och varierande och består också delvis av gamla åkermarker i nordväst. Nära Kovjokivägen i söder finns det även mycket tall (*Pinus sylvestris*) i trädskiktet. I trädskiktet finns även en del yngre gråalar (*Alnus incana*), aspar (*Populus tremula*) och grova vårtbjörkar (*Betula pendula*). Som ett underskikt växer en del gran (*Picea abies*) och rönn (*Sorbus aucuparia*). Fältskiktet domineras av ekbräken (*Gymnocarpium dryoperis*), harsyra (*Oxalis acetosella*), rödblåra (*Silene dioica*), ekorrbär (*Maianthemum bifolium*), hallon (*Rubus idaeus*), skogsbräken (*Dryopteris carthusiana*) och skogsfräken (*Equisetum sylvaticum*). I fältskiktet påträffades också ett förvildat bestånd av strutbräken (*Mattheucia struthiopteris*). Figuren är delvis försumpad och utdikad.

5. Fågelfaunan

Fågelfaunan på inventeringsområdet vid Frillmossen är rätt individrikt, men består uteslutande av allmänna och talrika arter. I området häckar inga ugglor, rovfåglar, sjöfåglar eller vadare. Sammanlagt påträffades 27 olika häckande fågelarter och 126 par. I tabell 1 finns en sammanställning över de häckande fåglarna. Fågelfaunan består dels av arter som häckar i yngre lundartade lövskogar och buskmarker samt dels av fåglar typiska för äldre barrskog. I lövskogarna dominerar bl.a. lövsångare, trädgårdssångare, domherre och svarthätta. I kantzonerna mellan skog och öppna områden häckar bl.a. ringduva, järnsparv och gulsparv. Därtill förekommer i området flera häckande fågelarter som är typiska för pälsfarmer såsom kaja, kråka, skata, talgoxe, sädesärla och koltrast. Den äldre barrskogen i figur 7 har en individrik fågelfaunan där de typiska arterna är bofink, rödhake, grönsiska, gransångare, kungsfågel och trädkrypare. Andelen hålhäckande arter är relativt högt även om det inom det inventerade området inte finns fågelholkar. Det finns ett litet antal hålträd, men en stor del av de hålhäckande arterna har hittat lämpliga håligheter i de gamla skugghusen eller andra byggnaderna på området. Typiska sådana arter är bl.a. talgoxe, blåmes, rödstjärt och grå flugsnappare. Inom det inventerade området häckar väldigt få utrotningshotade eller minskande fågelarter. Alla arter som häckar tillhör också den lägsta hotkategorin, hänsynskrävande NT. Av dylika arter påträffades skata 4 par, sädesärla 4 par och törnsångare 1 par. Alla dessa tre arter är sådana arter som fortsättningsvis är mycket talrika i Finland, men vars bestånd minskat under senare tid. Någon speciell hänsyn till fågelfaunan behöver man således inte iaktta vid områdets planering.

Bild 8. Bofink är en av områdets mest talrika arter.

Tabell 1. Fågelarter som påträffades häckande på inventeringsområdet

Art	Antal par	Hotgrad	
Lövsångare	<i>Phylloscopus trochilus</i>	21	
Bofink	<i>Fringilla coelebs</i>	12	
Talgmes	<i>Parus major</i>	7	
Rödthake	<i>Erithacus rubecula</i>	7	
Gransångare	<i>Phylloscopus collybita</i>	6	
Trädgårdssångare	<i>Sylvia borin</i>	6	
Grönsiska	<i>Carduelis spinus</i>	5	
Blåmes	<i>Cyanistes caeruleus</i>	5	
Rödvingetrast	<i>Turdus iliacus</i>	5	
Kråka	<i>Cornix corone</i>	5	
Koltrast	<i>Turdus merula</i>	5	
Svartvit flugsnappare	<i>Ficedula hypoleuca</i>	4	
Sädesärsla	<i>Motacilla alba</i>	4	NT
Skata	<i>Pica pica</i>	4	NT
Ringduva	<i>Columba palumbus</i>	4	
Domherre	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	3	
Kaja	<i>Corvus monedula</i>	3	
Gulsparv	<i>Emberiza citrinella</i>	3	
Grå flugsnappare	<i>Muscicapa striata</i>	3	
Svarthätta	<i>Sylvia atricapilla</i>	3	
Järnsparv	<i>Prunella modularis</i>	3	
Rödstjärt	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	2	
Gärdsmyg	<i>Troglodytes troglodytes</i>	2	
Ärtsångare	<i>Sylvia curruca</i>	1	
Kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	1	
Törnsångare	<i>Curruca communis</i>	1	NT
Trädkrypare	<i>Certhia familiaris</i>	1	
	Totalt	126	

6. Flygekorre

Flygekorren räknas som en sårbar art (VU) enligt den nyaste klassificeringen av våra utrotningshotade arter och den finns även med på bilaga IVa i EU:s habitatdirektiv. Enligt direktivet är det förbjudet att förstöra eller försvaga artens föröknings- och rastplatser. Sedan tidigare är det känt från flera olika naturinventeringar under flera år att det förekommer flygekorre väster och norr om det inventerade området vid bl.a. Nålören och Gräftbacken. I detta område finns också flera boplatser och vid Gräftbacken även ett antal specialbyggda holkar som bebos av flygekorre. Dessa förekomster av flygekorre har beaktats i tidigare detaljplaner i Nykarleby.

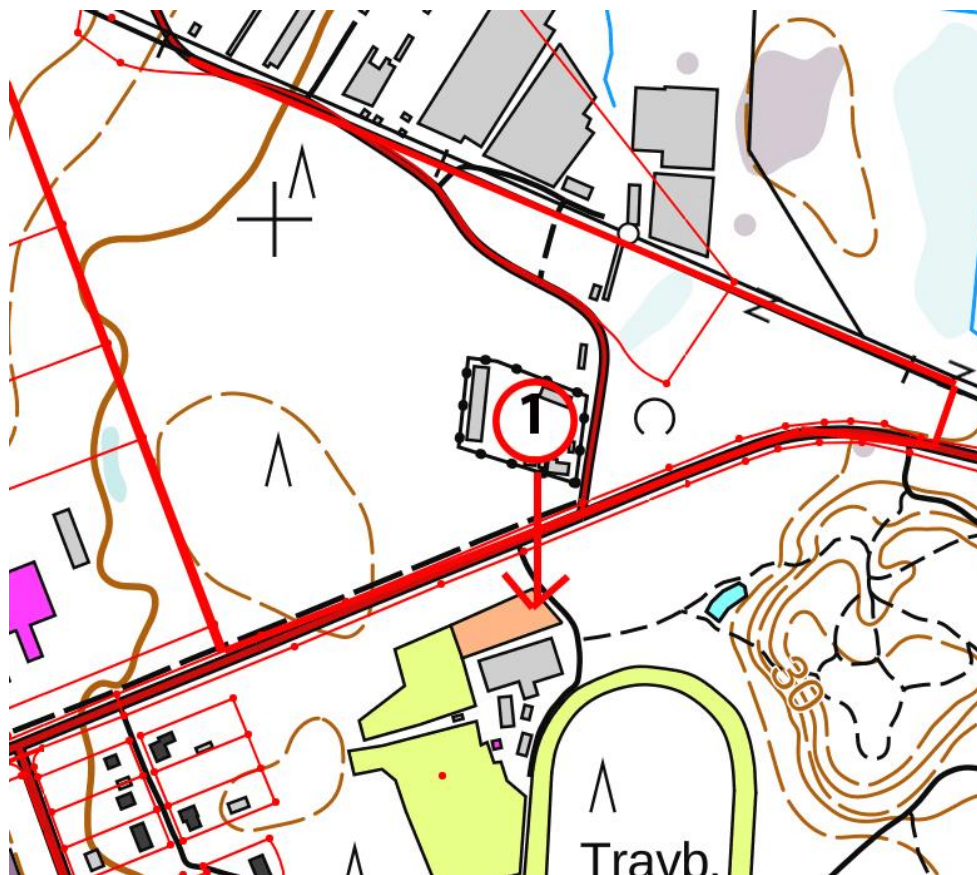
Inom det inventerade området påträffades dock spår av flygekorre endast i området sydöstra spets (bild 9). Spillning påträffades under 9 olika träd inom ett område som är ca 2 hektar stort. Inom området hittades ingen boplats för flygekorren trots grundliga undersökningar. Spillning hittades också på södra sidan av Kovjokivägen utanför detaljplaneområdet. Förekomsten utgör alltså endast ett litet område av ett större flygekorrerevir som till största delen ligger på södra sidan av Kovjokivägen och där sannolikt också flygekorrrens boplatser ligger. Eftersom området ligger utanför detaljplaneområdet inventerades det inte inom ramen för denna naturinventering. På grund av förekomsten av flygekorren rekommenderas det att figur 9 i sin helhet bevaras som skogsområde tills vidare. Ifall planerarna har andra önskemål måste först hela flygekorrereviret och även området söder om Kovjokivägen inventeras noggrannare under optimal inventeringstid.

Bild 9. Påträffade spår av flygekorre i områdets sydöstra del uppefter Kovjokivägen.

7. Fladdermöss

Under det första inventeringstillfället 26-27.6 påträffades inga fladdermöss inom det inventerade området. Under det andra inventeringstillfället 19-20.7 påträffades en nordisk fladdermus (*Eptesicus nilssoni*) som jagade över pälsfarmsområdet i söder (bild 10). Fladdermusen jagade aktivt i området, men flög tidvis längre söderut över Kovjokivägen och försvann för en tid. Det är alltså sannolikt att fladdermusens rast- och förökningsplats ligger söder om Kovjokivägen eventuellt kring häststallet och travbanan. Åtminstone södra delen av det inventerade området, med den äldre barrskogen i figur 7 skulle lämpa sig för nordisk fladdermus, men inga fladdermöss påträffades i detta område. Nordisk fladdermus är mycket allmän i nejden och är inte hotad på något sätt. Tvärtom tycks den öka i antal och gynnas också delvis av kulturmiljöer. Med tanke på fladdermössen behöver man således inte beakta några speciella rekommendationer.

*Bild 10. Observation av nordisk fladdermus (*Eptesicus nilssoni*) i områdets södra del. Fladdermusen jagade aktivt över det gamla farmområdet, men flög sedan söderut över Kovjokivägen.*

8. Åkergroda

Åkergrodan (*Rana arvalis*) finns liksom flygekorrn även med på bilaga IVa i EU:s habitatdirektiv. Enligt direktivet är det förbjudet att förstöra eller försvaga dessa arters föröknings- och rastplatser. Detta gäller alla förekomstplatser även utanför de befintliga skyddsområdena. Åkergrodan är tämligen vanlig i de flesta sjöar i Österbotten. Inom det inventerade området förekommer inga potentiella lekplatser för åkergroda.

9. Utter

Utter (*Lutra lutra*) finns liksom flygekorren och åkergrodan även med på bilaga IVa i EU:s habitatdirektiv. Enligt direktivet är det förbjudet att förstöra eller försvaga dessa arters föröknings- och rastplatser. Detta gäller alla förekomstplatser även utanför de befintliga skyddsområdena. Uttern har blivit tämligen vanlig i de flesta sjöar, åar och vattendrag i Österbotten. Den förekommer numera också vid havet. Uttern är i Finland också fridlyst. I området förekommer inga sådana vattendrag som skulle lämpa sig för uttern.

10. Övrig fauna

Under inventeringen påträffades rikligt med ätspår av ekorre (*Sciurus vulgaris*) och ekorre förekommer allmänt i området. Spår och spillning av rådjur (*Capreolus capreolus*) syntes också på flera ställen och därtill fanns det kraftsmärkingar på flera ställen av rådjursbockar. Några rådjur observerades dock inte inventeringen. Spår och färsk spillning av älg (*Alces alces*) noterades också på flera ställen inom området. I områdets södra del observerades också spillning av rödrev (*Vulpes vulpes*) och på en sten hittades en död kråkfågel som tagits av en räv. Rödräv tycks vara allmän, speciellt i områdets södra del och det är inte omöjligt att det finns ett rävgryt i närheten. En annan typisk däggdjursart på området är förvildade katter (*Felix catus*). Det är väldigt vanligt med stora populationer av förvildade katter kring pälsfarmsområden och när nu farmerna avvecklas kan det bli ett problem med de förvildade katterna som får svårt att överleva. Man bör vara observant på läget och eventuellt vidta åtgärder för att fånga in katterna ifall de börjar ställa till med bekymmer för övrig fauna i området. Området saknar betydelse för några däggdjursarter och ingen speciell hänsyn behöver tas med tanke på däggdjuren vid planering av området.

Bild 11. Som på många andra farmområden förekommer det rikligt med förvildade tamkatter på det inventerade området.

11. Rekommendationer för planeringen

Inom det inventerade området hittades inga naturtyper som är skyddade enligt vattenlagen, naturskyddslagen eller skogslagen. Inom det inventerade området påträffades heller inga sällsynta eller utrotningshotade fågelarter som behöver beaktas vid planeringen. Endast en nordisk fladdermus noterades som också torde ha sin rast- och förökningsplats utanför planeområdet. Inga andra av EU:s direktivarter förekommer heller inom området. Däremot finns det i området en förekomstplats för flygekorre som bör beaktas i planeringen (Bild 12). Rekommendationen är att flygekorrens livsmiljö bevaras som orörd skogsmark. Området är ca 2,5 hektar stort. Ifall planerarna har andra önskemål måste först hela flygekorreviret och även området söder om Kovjokivägen inventeras noggrannare under optimal inventeringstid. Ifall det då visar sig att området norr om Kovjokivägen har mindre betydelse för flygekorren och att kärreviret ligger söder om Kovjokivägen kan rekommendationerna ändras.

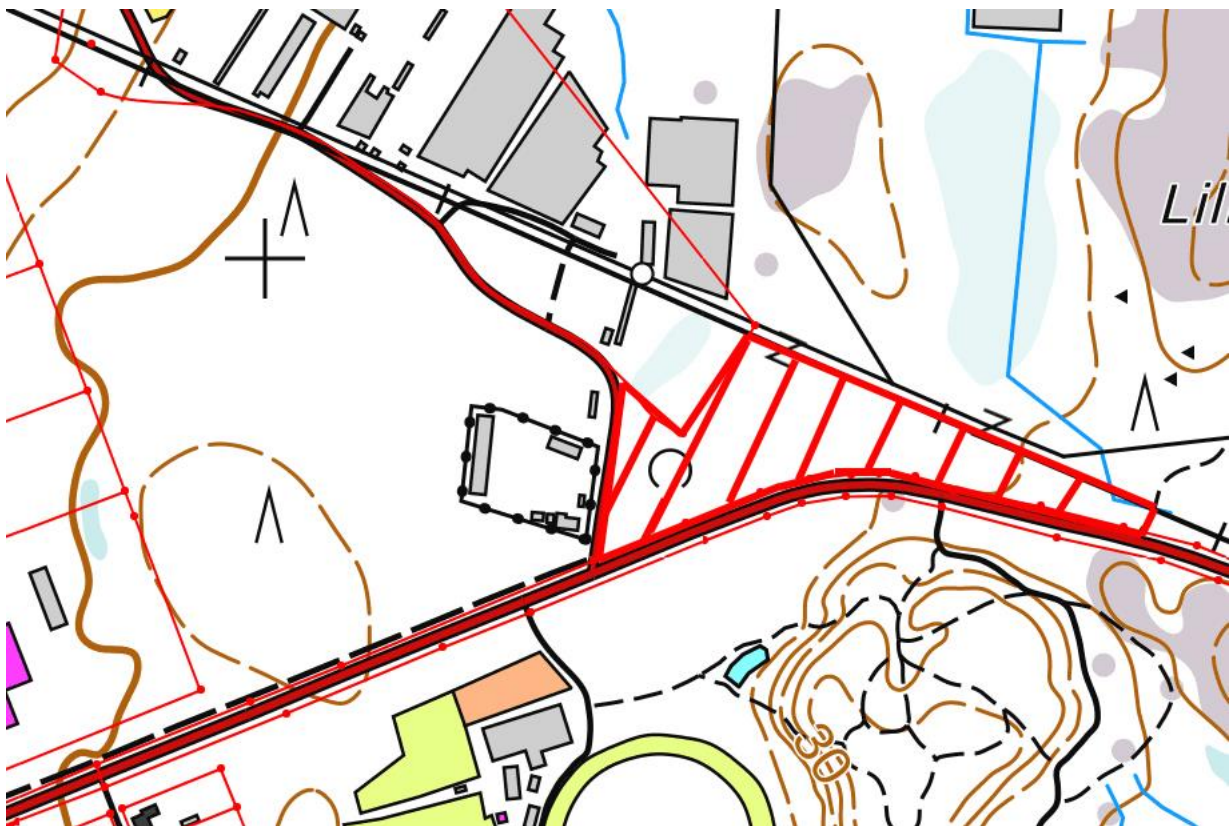

Bild 12. Rekommendationer för planeringen. Det röda streckade området utgör flygekorrens livsmiljö som i detta skede bör bevaras som orörd skogsmark (ca 2,5 hektar).

12. Litteratur

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 388 s

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s

Kuusipalo, J. 1996. Suomen metsätyypit. Kirjayhtymä OY. 145 s.

Laine, J. & Vasander, H. 2005. Suotyypit ja niiden tunnistaminen. Metsäkustannus OY. 110 s.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2021. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 47 | 2021. 346 s.

SLTY. Suomen lepakkotieteellinen yhdistys ry:n suositus lepakkokartoituksista luontokartoittajille, tilaajille ja viranomaisille (http://www.lepakko.fi/docs/SLTY_lepakkokartoitusohjeet.pdf). (2011). at <http://www.lepakko.fi/docs/SLTY_lepakkokartoitusohjeet.pdf>

Söderman, T. 2003. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Ympäristöopas 109. 196 S.